

отъ частна благотворителностъ ; но въ революционнo време тѣ станаха народни заведения. Заведението за слѣпитѣ управляваше Хаюй, който бѣше основалъ едно убѣжище за тѣхъ въ 1784 година; глухонѣмитѣ си имаха особено заведение управлявано отъ Сикара, наслѣдника на знаменития абатъ де-л'Елне.

За очудване е колко различни учебни заведения е основалъ, възобновилъ и прѣобразилъ тоя комитетъ !

Петъ морски школи бѣха придадени къмъ съществувавшиѣ отъ 1791 година тридесетъ и четири; инженерната школа, прѣмѣстена въ Мецъ, и артилерийската школа, въ Шалонъ-на-Марна, бѣха прѣобразовани; бѣха отворени още: школа за географитѣ, минна школа, специална школа за источнитѣ язици, на които цѣльта бѣше да удовлетвори потребноститѣ на външната политика и на търговията.

Индустрията, която е нервътъ на съвременната епоха, тѣй също получи едно образователно заведение, наречено *Консерватория за искусства и занаяти*. Въ улѣснение на практическото въ ней обучение, бѣше съставена богата колекция мебели, машини, сѣчива и прибори. Това важно учреждение бѣше основано по инициативата на комитета по земледѣлието, искусства и народното просвѣщение, чейто докладчикъ бѣше Грегуаръ. Малко по-късно, прѣзъ времето на Директорията, бѣше уреденъ на Марсово-Поле първото изложение на *индустриални произведения*, което бѣше тѣй също по инициатива на революцията.

Официалното прѣподаване на медицината бѣше прѣобразувано; бѣха отворени три *медицински школи* въ Парижъ, Страсбургъ и Монпелие. Парижката школа скоро придоби голѣма извѣстностъ благодарение на лекциитѣ на Шосне, Дюбоа, Корвизара, Хале, Пелетана и Пивеля.